

מסכת תמורה

פרק ב משנה ב

חטאת היחיד שֶׁכִּפְּרוּ בְּעָלָיו, מִתּוֹת. וְשֶׁל צָבוּר, אֵינָן מִתּוֹת.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, יָמוּתוּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֶה מְצִינוּ בְּוֵלָד
חֲטָאת וּבִתְמוּנָת חֲטָאת וּבִחֲטָאת שְׁמִיתוּ בְּעָלֶיהָ, בְּיָחִיד דְּבָרִים
אֲמוּרִים אֲבָל לֹא בְּצָבוּר, אֵף שֶׁכִּפְּרוּ הַבְּעָלִים וְשֶׁעֲבָרָה שְׁנֵתוֹ,
בְּיָחִיד דְּבָרִים אֲמוּרִים אֲבָל לֹא בְּצָבוּר: